

Exposició "metamembrana" de Marcel·lí Antúnez

Fitxa tècnica

Nom: Metamembrana.

Autor: Marcel·lí Antúnez

Any: 2009

Localització: Biblioteca Roca Umbert ; Granollers.

Tècnica: vídeo art, performance i pintura.

Descripció dels elements

A la instal·lació hi ha una gran pantalla on es veuen sengles films de les ciutats integrants, que s'activen amb un micròfon: el de Reus és interpretat per la colla de diables, el de Barcelona per músics del carrer de tot el món, al d'Olot, no hi manca ni la ratafia ni el gegant de la ciutat i, al de Granollers, hi actuen els grups Blancs i Blaus de la Festa Major amb una batalla de farina. Finalment, el de Lleida enalteix la Terra Ferma amb uns ballarins vestits amb hortalisses. 'He arribat a parlar amb més de dues-centes persones per saber les particularitats de cada ciutat', explica l'autor.

La interactivitat amb el públic s'aconsegueix també amb una catifa sensible amb què els espectadors fan emmudir una orquestra amb els peus. A més, una capturadora de rostres integra les cares dels visitants a la pantalla. En fi, uns 'joysticks' acaben deformant uns rostres. 'Aquesta última part permet als espectadors de les ciutats integrants de la instal·lació que puguin 'jugar' alhora.'

Significació i explicació del material de treball

L'exposició interactiva és la tercera i última part d'una trilogia titulada 'Membrana', formada per una conferència (Protomembrana), una performance (Hipermembrana) i aquesta instal·lació (Metamembrana).

L'objecte de la trilogia és d'analitzar, de comprendre i d'explicar el món des de la visió particular d'Antúnez. 'M'he inspirat en les pintures de Brueghel i de Bosch. Allà l'espectador ha de reconstruir el quadre mirant-lo. Aquí, ha de reconstruir l'obra interactuant-hi', diu.

Opinió personal

M'agrada't molt l'exposició, perquè tenia molt dinamisme, molta atracció en espectacle, en els vídeos, en les pintures en tot. Cridava molt l'atenció visualment.

Marcel·lí Antúnez

Llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. A principis dels anys vuitanta funda el col·lectiu La Fura dels Baus. En els noranta, es deslliga gradualment del col·lectiu per a treballar en solitari. Des de 1994, l'ús de la tecnologia cobra gran importància en la seva obra, incloent temes tan clàssics com l'afecte, la identitat, l'escatologia o la mort. Aquests elements adquireixen en la seva obra una dimensió irònica i humana, provocant una espontània reacció en l'espectador. El treball d'Antúnez s'ha presentat en diferents museus, teatres i festivals d'Europa, Japó, Austràlia i del Continent Americà. Entre ells, festivals internacionals com: l'EMAF, Osnabrück, Alemanya, el Performing Arts de Seül Corea; La Sopar Contemporània de Rio de Janeiro i el MACBA de Barcelona, entre d'altres.